

Early Journal Content on JSTOR, Free to Anyone in the World

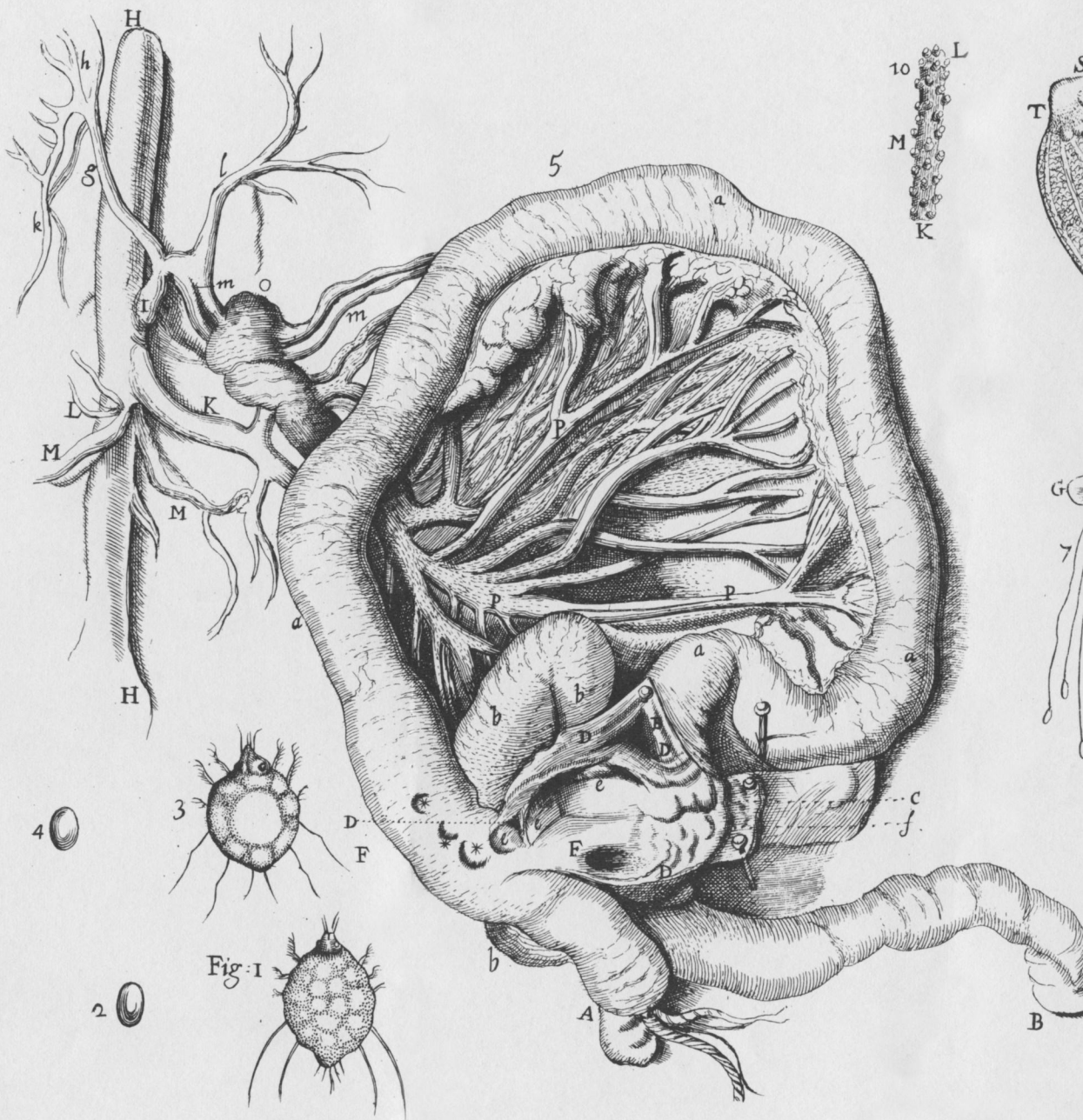
This article is one of nearly 500,000 scholarly works digitized and made freely available to everyone in the world by JSTOR.

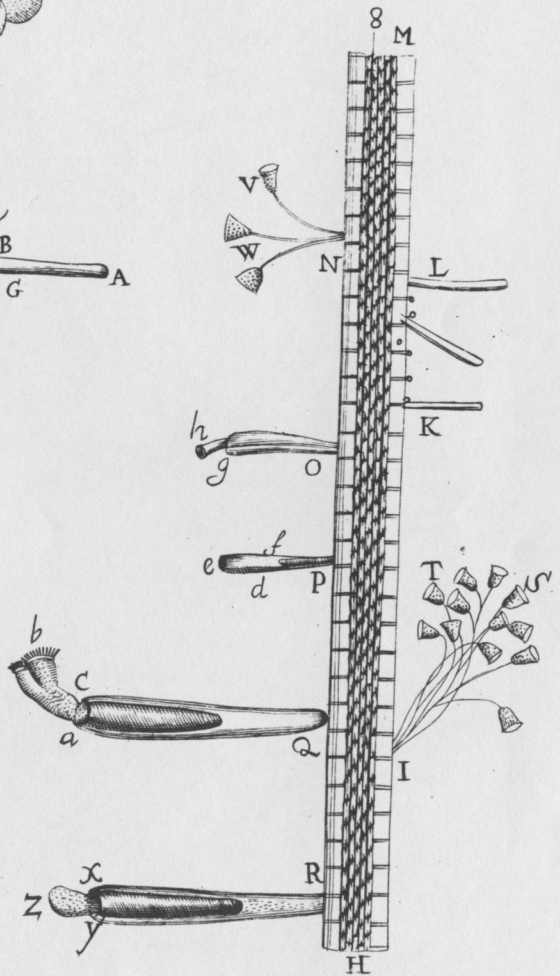
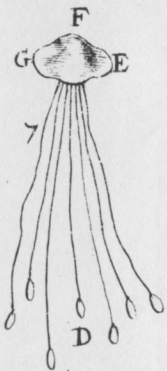
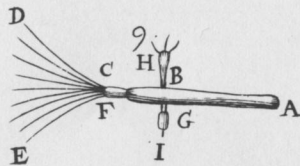
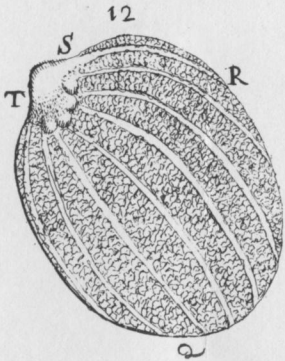
Known as the Early Journal Content, this set of works include research articles, news, letters, and other writings published in more than 200 of the oldest leading academic journals. The works date from the mid-seventeenth to the early twentieth centuries.

We encourage people to read and share the Early Journal Content openly and to tell others that this resource exists. People may post this content online or redistribute in any way for non-commercial purposes.

Read more about Early Journal Content at <http://about.jstor.org/participate-jstor/individuals/early-journal-content>.

JSTOR is a digital library of academic journals, books, and primary source objects. JSTOR helps people discover, use, and build upon a wide range of content through a powerful research and teaching platform, and preserves this content for future generations. JSTOR is part of ITHAKA, a not-for-profit organization that also includes Ithaka S+R and Portico. For more information about JSTOR, please contact support@jstor.org.

strange, since tho the Oyntment may have killed all the Living Creatures, yet it may not probably have destroyed all their Eggs, laid as it were in the Nests of the Skin, from which they may afterwards breed again and renew the Distemper. And upon this account, 'tis very advisable after the Cure is once performed, still to continue the Anointing for a day or two more; which it is the easier to do, because these Liniments may be made agreeable enough, and of a good smell, as particularly is that compounded of the Ointment of Orange Flowers or Roses, and a small quantity of red Præcipitate.

III. *Observatio de portione intestini canis feliciter abscissa, a Joanne Shipton, Chirurgia Studiofo.*

In testinorum vulnera, crassorum quidem ut plurimum; tenuium verò semper lethalia esse, ab omni retro Antiquitate traditum est.

Acerbam de ijs *Divinus Senex* fert sententiam. *Aph. 18. lib. 6.*

Κύσιν διακοπέντι, ἢ ἐγκέφαλον, ἢ καρδίαν, ἢ φρένας, ἢ τῶν ἐντέρων τι τῶν λεπλῶν, ἢ κοιλίην, ἢ ἢ πρὸ θανάτῳ δέσσι. *Ejusdem etiam lib. Aph. 24. Ἐστέρων ἢ διακοπῇ τῶν λεπλῶν τι, ἔξυμφύεται.*

Omnem etiam eis spem adimit *Romanus Hippocrates, C. Celsus*, de ejusmodi vulneribus sequentia prædicens, *lib. 5. cap. 26. Servari non potest cui basis cerebri, cui cor, cui Stomachus, cui iocinoris portæ, cui in spina medulla percussa est, cuiq; aut pulmo medius, aut jejunum, aut tenuius intestinum, aut ventriculus, aut remes vulnerati sunt, cuive circa fauces grandes venæ, vel arteriæ, præcisæ sunt. Vix autem ad Sanitatem perveniunt, qui bus ulla parte pulmo, &c. aut ullum intestinum vulneratum est.* Eadem alibi lethalia pronunciat. *lib. sc. 7. cap. 16. Si tenuius intestinum perforatum est, nihil profici posse jom retuli* *Latius intestinum*

testinum sui potest, non quod certa fiducia sit, sed quod dubia spes certa desperatione sit potior : interdum enim glutinatur.

Quinetiam *Faberit. ab Aquapendente Neotericorum in Arte Chirurgicâ facile Princeps*, ubi rationem, cur modus suendi intestina a *Galeno & Paulo* omittatur, reddit, eandem sententiam experientiâ suâ confirmat. *lib. de Operat. Chirurg. cap. 55. de modo suendi vulnera abdominis. Etenim, inquit, intestinorum vulnus, si aliquod ex tenuibus sit vulneratum, semper lethale est. quos ego vidi ut plurimum secunda die obiisse, & raro ultra eorum vitam protractam esse. Crassa autem intestina vulnerata & ipsa periculosissima sunt, sed tamen interdum sanabilia evadunt, ut experientia quotidie comprobat, &c.*

Quid autem plures citare refert ? quæ enim Minorum Gentium Authores habent, ex *Coo sene*.

(a quo, ceu fonte perenni,

Scriptorum Medicis ora rigantur aquis,)

omnes fere hauserunt : Nec quisquam aut medicus aut æger tam sælix hætenus inventus fuit, qui Aphorismi falsitatem propriâ experientiâ potuit evincere :

Equidem haud ignoro *Paulum Barbette* vulnus intestini tenuis aliquando curatum fuisse affirmare ; quod etiam *exemplo insigni probare se posse ait, Chirurg. part. 2. lib. 2. cap. 11. Optâstem profecto ut Clariss. vir historiam tam raram, tamq; omnibus veterum simul ac recentiorum sententijs contrariam posteris tradidisset, ut ita casûs insoliti circumstantias ante oculos habentes, certius de eo iudicium efformare possemus. Mirandum porrò, imò verò dolendum mihi videtur, inter tot tamq; illustres viros, qui eodem tempore & in eadem civitate praxin excercebant, supellectilemq; medicam observationibus suis adauxerunt, neminem fuisse qui insignem curationis hujus successum memoriæ mandaverit. Nec vero Clarissimo atq; optimè de Chirurgiâ merito Viro fidem denegamus, nec Aphorismi veritatem contra testis adeò locupletis experientiam mordicis tuemur : Siquidem in Medicinâ nullum adhuc repertum est Axioma tam universale, quod aliquando posteriorum observationes erroris haud arguerint, nec quisquam*
adeo

adeo omnibus numeris absolutus Medicus extiterit, quem non interdum & falsum esse & fefellisse constat.

Intestinatorum autem vulnera licet in humano genere periculosissima esse omnes agnoscant, in canibus vero eorum curationem longe minoris esse discriminis atq; negotij sequens experimentum, quod Nov. 20. 1702. feci (præsente *D. Gul. Pleabill, Societ. Chirurg. Londin. Custode Dignissimo.* Præceptore meo plurimum honorando, adjutrices etiam manus comomodante *D. J. Dobyns*, Juvene in Anatomicis pariter ac Chirurgicis Operationibus optimè versato,) fatis comprobabit.

Canem ex more ligato, vulnus abdomini fatis amplum infiximus proximam intestini Ileï partem extraximus vasa; mesaraica, quæ eam irrigabant, ligavimus; intestinum transversim duobus locis forfice dissecuimus; ejusq; portionem duos circiter digitos longam abstulimus; tum intestini vulnus futurâ pellicionum, abdominis interscissâ conjuximus; emplastro obteximus; vinculisq; solutis, fasciâ obligavimus. Primo ingressu titubare æger, ceu vertigine correptus, debilisq; admodum esse videbatur; eadem nocte vomuit. Post aliquot dies futuras aliquatenus laxatas submissis festucis, & circa fila contortis, arctius constrinximus. Postea medicamentis fascijsq; abjectis intra tres septimanas vulneri ipse lambendo cicatricem induxit.

Observatione forsan non indigna videbitur intestini simul ac abscissum fuit, retractio; quod ex utraq; parte resiliens arcteq; se occludens Sphincterem eleganter exhibuit.

Canem deinde post aliquot septimanas, quibus sanus admodum vegetusq; degebat, fuspensum aperuimus, partemq; intestini, quâ confutum erat, in hypochondrio sinistro (fatis longe ab externo vulnere, quod hypogastrio dextro inflitum erat) peritonæo (vid. Fig. lit. f.) firmiter annexum, & in sacculum ampliatum (DDD) invenimus. Omentum etiam (G) ei adhærebat, ut & intestina ibidem pluribus in locis (* * e e) sibi invicem adnata erant. Ad cicatricem ab internâ parte (c) accuratius lustrandam, intestinum juxta longitudinem incidi-

cidimus, quo ex uno latere vulneris labia adducta, (DDD) & peritonæo connexa (f) ex altero eadem divisa, proximisq; adjacentium intestinorum partibus agglutinata fuisse apparebat; ita ut exteriores eorum tunicae, internam ab isto latere efformantes parietem, intestinalem fistulam continuarent, cibisq; devehendis commode inservirent, e. e.

Figuram intestini unà cum vicinis partibus Clariss. D. Comper pro singulari sua humanitate accuratissime delineare dignatus est.

Hæc quoniam aliquod rei Medicæ emolumentum afferre possent, atq; à nemine, quantum scio, -hactenus literis consignata essent, perituræ mandare chartæ haud abs re duxi.

Brunneris quidem in *Præfatione ad Experim. nova circa Pancreas*, tenue canis intestinum ad unicam unam cum diindidia faucissè se, cane (ægre licet) evadento commemorat.

Fælicius successit eadem operatio Celeberrimo Anatomico D. Comper, qui in *Actis Reg. Societ. Mens. Febr. 169½*, No 208. cani majori intestinum gracile secundum longitudinem divisisse, eumq; sine ejusdem futuræ (confato tamen abdomine) absq; molesto ullo symptomate (idq; vel adhibito, vel omisso decantato tunc temporis D. Colbatch Pulvere Styptico brevi sanasse se affirmat. Neutrum tamen horum intestinum dissectuisse, aut quicquam ei abscidisse satis constat.

Observationem prædictis haud alienam exhibet Excellentiss. D. Wallis, *Act. Reg. Societ. Mens. Januar. 169½* No 219. Equus sibi palum saltu infigit; sauciatur ventriculus; accersitur (non nisi post aliquot horas) Veterinarius; ampliatur vulnus; consultur ventriculus; colligantur leviter abdominis vulnerati labia; immituntur turundæ; paucisq; septimanis sanitas restituitur.

Quanquam autem hæc in brutis experimenta bene successerint, tamen si quisquam tam inhumanus foret, ut scienter, vel tam imperitus, aut infælix, ut inscie, intestinum tenuius homini præcideret, nullus dubito, quin certum ei æque ac perossio corde lethum inferret. Tenuia enim hominum inte-

stina

stina tantâ fibrarum carnearum compage haud gaudent, quæ canes natura providè stipavit; qui durioribus cibis vesci soliti, majori intestinalis fistulæ motu atq; calore, ad chylum elaborandum, faciesq; (in his plerumq; duriores) eliminandas, indigere videntur. Etsi verò nobilissima Ars Chirurgica in brutis medendis haud occupata sit, in eis tamen interdum experiri, quod postea ad humani generis salutem atq; utilitatem trahat, minimè dedignatur: cumq; intestina canis, portione abscissa mutilata, coalescere iterum atq; uniri videt; audentius intestinorum in homine, saltem crassorum, vulnera consuit, optatumq; inde majori cum fiducia successum sperat.

Explicatio Figuræ 5æ.

A a a. Intestini Ileii pars superior ventriculum versus.

B b b. Eiusdem pars inferior.

C. Cicatrix vulneris Intestini ab interiori parte.

D D D. Intestini divisi labia.

E. Orificium intestini superius.

F. Orificium inferius.

e e e. Partes intestinorum adjacentium exteriores, portiones intestini hoc loco deficientis vicem supplentes.

f. Peritonæi pars intestino adnata.

G. Omentum intestino etiam connexum.

* * Intestini, quæ cum altero coalescebat, separati vestigia.

H H. Aortæ Truncus.

I. Arteria Cœliaca.

g. Gastrica dextra.

h. Gastroepiploica dextra.

i. Hepaticæ.

k. Pylorica.

l. Gastrica major.

m m. Arteria Splenica.

K. Arteria Mesenterica superior.

L. Phrenicæ.

O. Venæ Portæ Truncus.

P P. Arteriæ & Venæ per Mesenterium disseminatæ.